

ഇസ്ലാമും വിശ്വാസ സ്വാത്രത്യവും

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشُدُ مِنَ الْغَيِّ﴾

‘ദീൻ കാര്യത്തിൽ ഒരുവിധ ബലപ്രയോഗവുമില്ല. സമാർഗ്ഗം മിച്ചാധാരണകളിൽനിന്ന് വേർത്തിരിഞ്ഞ വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിരക്കുന്നു.’ അൽബവബറ: (256)

ഈ സുക്തത്തിന് വിവിധ പണ്ഡിതരാർ നൽകിയ വിശദീകരണം നമ്മുക്കൊന്നു നോക്കാം.

ശാകാൻ:

ദിനിൽ ബലാർക്കാരമില്ല എന്ന വചനത്തിന്റെ ആശയം സംബന്ധിച്ച് പണ്ഡിതരാർ ദിനാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

ദന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രസ്തുത വാചകം അസാധ്യം(മനസ്സും) വാക്കപ്പെട്ടിരക്കുന്നു. കാരണം, പ്രവാചകൻ (സ) അറിവിക്കരിക്കുന്ന ഇസ്ലാം സീരികൾ കാണ് നിർബന്ധിക്കുകയും അവരോട് തുലം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാം അല്ലാത്ത മറ്റാനും അവരിൽ നിന്ന് തിരുമെന്തി സീരിച്ചില്ല. ‘അല്ലയോ പ്രവാചകം, സത്യനിഷ്ഠികളോടും കപടമാരോടും സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു സമരം ചെയ്യുക. അവരോടു കർ

ക്കുശമായി വർത്തിക്കുക’ (അത്തുംബ: 73, അത്തഹർി: 9) എന്നീ സുക്തങ്ങളാണ് മേരപ്പറഞ്ഞ വാചക തെരഞ്ഞെടുമാക്കിയത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلْوَثُكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيْكُمْ غُلَظَةً﴾

‘ഓ വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത്, നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ തക്ക പാർത്തിരിക്കുന്ന സത്യ നിഷ്ഠയിക്കുന്നും തുലം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. അവർ നിങ്ങളിൽ ശൃംഗര കാണാടെ. അല്ലാഹു ഭക്തമാരുടെ കൂടുതലാണെന്നാറിക്കുവിൻ.’ (അത്തുംബ: 123), പിൻമാറിപ്പോകുന്ന ബദവിഅറബിക്കുന്നും പരിഥിനം: അടുത്തുതനെ നിങ്ങളെ, അതിപരാക്രമശാലികളായ ഒരു ജനത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടാണ് വിളിക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ അവരോടു പടബേദ്രണിവരും. അല്ലെങ്കിൽ അവർ കീഴടങ്ങണം. (അൽഹഫത്ഹ: 16). നിരവധി വുർആൻ വ്യാവ്യാതാ കാർഡ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണ്.

പ്രസ്തുത വചനം അസാധുവാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും മരിച്ച് അത് വേദക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം പ്രത്യേകം അവതീർണ്ണമായതാണ് എന്നുമാണ് രണ്ടാം വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അവർ ജിസ്യാസ് നൽകുകയാണെങ്കിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുക പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവർ. ഒന്നുകിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുക ആശ്വാസിൽ യുദ്ധത്തിന് സന്നദ്ധമാവുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റാരു മാർഗ്ഗവും അവർ നിന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. ശഅ്രബി, ഹസൻ, പതാദഃ, ദഹ്മഹാക് എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്.

ആക്കണമെന്നു) ആയിരുന്നുവെക്കിൽ ഭൂവാസികളും വിശാസം കൈക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കു, ജനങ്ങൾ വിശാസികളാകാൻ, നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ? (യുനൂസ്: ۹۹) അമവാ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ വിശാസിക്കാൻ ആളുകൾ നിർബന്ധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. അക്കാരും ഓരോരുത്തരുടെയും ഇഷ്ടത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് എന്ന് സാരം.

ഈ സുക്തം അവതരിച്ച പദ്ധതിലും പ്രാഥാന്ത്യപുർവ്വം പരിശീലനപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അൻസരാറുകളിലെ ഒരു സ്ത്രീക്ക് ജനിക്കുന്ന

പ്രവാചകൻ പൊതുജനങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇസ്ലാംിന്റെ പ്രധാനത്തിനുമുമ്പിൽ ആയുധമേം തടസ്സം സ്വാജിക്കാതെ, യുദ്ധരംഗത്ത് നിന്ന് അകന്ന് നിന്നിരുന്ന ശോത്രങ്ങളോട് പ്രവാചകൻ ഫറ്റുമുട്ടിട്ടില്ല. സെന്റിക്കരയെ കാറ്റിൽ പാതയിൽ, ദുഖിയിൽ അക്രമം അഴിച്ചുവിടുകയും ഞർവ്വനികുകയും സേപ്പാഡികളായി വാഴുകയും ചെയ്ത പെപ്രാചിക ശക്തികളെയും അവരുടെ കൂട്ടാളികളെയുമാണ് പ്രവാചകൻ സായുധമായി നേരിട്ട്.

3. ഈ സുക്തം അൻസരാറുകൾക്ക് മാത്രം ബാധകമായതാണ്. ഇതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ പിറകെ വരും.
4. ഈ സുക്തത്തിന്റെ അർമ്മം ഇങ്ങനെയാണ്: വാളിനുകീഴിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിച്ചവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട വനാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ പറയരുത്. കാരണം, ദീനിൽ ബലാൽക്കാരിലും.
5. ഈ സുക്തം ബന്ധിക്കുടെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ്. അവർ വേദക്കാരിൽ പെടുവരണ്ണെങ്കിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടാവത്താണ്.
6. ഇബ്നു കസിർ പറയുന്നു: ഏതാലെയും ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നിങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കരുത്. കാരണം, ഇസ്ലാം അവതരിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളും പ്രമാണങ്ങളും പകൽവെളിച്ചു പോലെ വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആരും തന്നെ നിർബന്ധിക്കുപ്പെടേണ്ടതില്ല. മരിച്ച് ആർക്ക് അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിലേക്ക് മാർഗ്ഗാർശനം നൽകുകയും ഹൃദയം വിശാലമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ഉൾക്കാച്ചപരയെ പ്രശ്നാഭിത്മാക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവൻ വ്യക്തമായ നൃഥയേന്തോടെ ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിക്കു. അതേസമയം, ആരുടെ ഹൃദയത്തെ അല്ലാഹു അനുമാകുകയും കേൾവിയും കാച്ചപരയും താഴിട്ട് പുട്ടി സീൽവെക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതായി ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചതു കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.
7. സമവർഷി പറയുന്നു: അല്ലാഹു രതികലും വിശാസത്തെ നിർബന്ധിത്തിനും ബലപ്രയോഗത്തിനും വിഡയമാക്കിയിട്ടില്ല. മരിച്ച് ഹൃദയത്തിന്റെ അടിയുറച്ച് അംഗീകാരവും സത്രാല്പപര്യപ്രകാരമുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുമാണ് വിശാസകാര്യത്തിലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: നിരു റവ്വിന്റെ ഇപ്പ് (ഭൂമിയിലെല്ലാം വരും വിശാസികളും അനുസരണമുള്ളവരും തന്നെ

കൂട്ടിക്കൊള്ളാം ചെറുപുത്രതിൽ തന്നെ മരണപ്പെടുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ, ഇനി ഒരു കൂട്ടിജീവിപ്രിയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ ജുതനാക്കുമെന്ന് ആ സ്ത്രീ നേർച്ച നേർന്നു. ബന്ധുനദിർ ശോത്രത്തിലെ ജുതന്മാർ ഹിജാസിൽ നിന്ന് നാടുകടത്തപ്പെട്ട പ്ലോൾ അവർ ആൻസരാറുകളുടെ മകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേകം അവർ പണ്ടു്: ഞങ്ങളുടെ മക്കളെ ഞങ്ങൾ വിടുകയില്ല. അപ്പോഴാണ് ഈ അവതീർണ്ണമായത്.

ഈ സംഭവം പല രൂപത്തിൽ ഉഭയർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടിച്ചുട്ടിച്ചേരുകലുകളോടെ ഇബ്നു അബ്ദുസ്സ പറഞ്ഞതാണ് അതിന്റെയെല്ലാം രതനച്ചുരുക്കം: അൻസരാറുകൾ പറഞ്ഞു്: ഞങ്ങളുടെ ദീനിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് അവരുടെ(യഹൂദരുടെ) ദീനിൽ എന്ന് യതിച്ചതിനാലുണ്ട്. അവരുടെ അവരുടെ അതിൽ ചേരത്തത്. എന്നാൽ അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് ഇസ്ലാം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവരുടെ അവരുടെ അവരുടെ അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ നിർബന്ധിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുമുണ്ട്. വേദക്കാർ അവരുടെ ദീനിൽ തന്നെ തുടരാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ജിസ്യാസ് നൽകുകയും ചെയ്താൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെടാവത്താണ് എന്നാണ് ഇതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന വസ്തുത.

എന്നാൽ അപർലൂൽ ഹർബിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാണ് ഈ സുക്തം അവരെ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വെകിലും - കാരണം, നമ്പർ (വിരോധം)നു ശ്രേഷ്ഠമാണ്! എന്ന സാമാന്യനാമവും (ശ്രീ) തുടർന്ന്, ദിനീ എന്ന് നിർദ്ദിഷ്ട നാമമായി (مُعْرِفَة) പറഞ്ഞതും അക്കാരും

സുചിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ, പദ്ധതേയാഗത്തിലെ സാമാന്യവൽക്കരണമാണ്, അല്ലാതെ സുകതം അവതീർണ്ണമായ പ്രത്യേക കാരണമല്ല പരിബന്ധിക്കപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നതിനാലും അങ്ങനെ തന്നെ.- ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മറ്റു വു രഞ്ജിക്കുന്ന സുകതങ്ങളുള്ളതിനാൽ ഈ സുകതത്തിലെ സാമാന്യത്തിനു(عمر) പ്രത്യേകം പരിമിതമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഹത്ത്‌ഹൃത് വദിര്)

ഇബ്നുൽ ജൗസി

ഈ സുകതത്തിന്റെ നിയമസാധ്യത (മൻസുവ്/മുഹർക്കം) സംബന്ധിച്ച് പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം അത് ഇന്നും

ഇസ്ലാം സൌകരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാവുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റാനും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. അതേസമയം, വേദക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ദീനിൽ ബലാൽക്കാരമില്ല എന്ന സുകതം അവതരിച്ചു. അമുഖം അവർ ജീവ്യഃ നൽകാൻ തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ! ഈ വാദമനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത സുകതം ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടില്ല.

വേറെ ചിലർ പറയുന്നു: ഈ സുകതം ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിനുള്ള കല്പന വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഇസ്ലാംിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ അവതരിച്ചതാണത്. പിന്നീട് ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടു. ഇബ്നുമസ്ലാഹിൽ മംഗളാദിന്റെ അഭിപ്രായമിൽനിന്നും സുഹർത്തി പറയുന്നു:

ഈ നിലയിൽ ദീനിയിലാഴ്ത്തുകയും ഇസ്ലാമാദ്ദേശത്തിനും അല്ലാഹുവിന്റെ പാർട്ടിയിൽ അണിനിരക്കുന്നതിനും വിഖ്യാനം സ്വീകൃച്ച പ്രതിബന്ധണക്കുള്ള തച്ഛുതകർക്കുകയും നികുകയും ചെയ്യുക എന്നതും തിരുമേനിയുടെ ദാത്യാനിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻ വിശ്വസിക്കാനും ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിക്കാനും ആരെകിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവും അതിന് അനുയോജ്യമായ നിർബന്ധനരീക്ഷിക്കും തുറന്നിട്ട് വാതായന്നങ്ങളും ഉണ്ടാവണം. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തദ്ദുകയോ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന് പേരിൽ പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ശൈലിക്കുള്ള നിക്ഷക്കാസനം ചെയ്യുക എന്നതും പ്രവാചകദാതായിരുന്നു.

നിയമപ്രാബല്യമുള്ളതാ (മുഹർക്കം) എന്ന വീക്ഷണ കാരാണ്. എന്നാൽ വേദക്കാർ മാത്രമാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും അവർ ഒരിക്കലും ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടാവതെല്ലാണും അവർക്ക് ഇസ്ലാം സൌകരിക്കുകയോ ജീവ്യഃ നൽകുകയോ ചെയ്യാമെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നും. ഇബ്നുമസ്ലാഹാൻ, വത്താദി, മുജാഹിദ് എന്നിവർക്ക് നിന്നും അവരുടെ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ആശയം ഇതാണ്.

ഈ ഇബ്നുൽ അർബാറി പറയുന്നു: ഈ സുകത ത്തിന്റെ അർദ്ധമാണിനാക്കുന്നു: ഹൃദയത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ മനസ്സാക്ഷിയുടെ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതെ നിർബന്ധിക്കാതെ വഴിക്കൊണ്ടുള്ളതു പ്രത്യേക കീഴ്പെടലല്ല ദീന്. മറ്റൊരു ഹൃദയത്തിൽ ബന്ധിതവും അന്തഃസ്ഥിതവും മായ ഒന്നാണത്.

മറ്റാരു വിഭാഗം ഈ സുകതത്തിന് നിയമസാധ്യതയില്ല (മൻസുവ്) എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യുദ്ധത്തിനുള്ള കല്പന വരുന്നതിന് മുമ്പാണ് ഈത് അവതരിച്ചതെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഈ വാദപ്രകാരം ആയ തുരേശ്വരപ്പിനാൽ ഈ സുകതത്തിന്റെ വിധി ദുർബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ദീന് കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഈ സ്ഥലാമാണ്. (സാദുൽ മസീദ്/ഇബ്നുൽ ജൗസി)

വാസിൻ

ചിലർ പറയുന്നു: വേദക്കാരെ കുറിച്ചാണ് ഈ സുകതം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്. ജീവ്യഃ നൽകുക മെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചാൽ ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടാവത്തിലും. കാരണം, അരിബികൾ നിരക്ഷര സമൂഹമായിരുന്നുമില്ല. ഒന്നുകിൽ

തൊൻ ദൈവബന്ധന അന്തലമിനോട് ‘ഈ ഇക്കാഹ ഫി ദീൻ’ എന്ന ദൈവിക വചനത്തിന്റെ പൊരുളേന്നുഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: പ്രവാചകൻ പത്ര വർഷം മക്കയിലുണ്ടായിരുന്നു. അനേകരും ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ ആരെയും നിർബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, യുദ്ധമല്ലാത്ത മറ്റാരും മുർശിദക്കൾ അംഗീകരിച്ചില്ല. അങ്ങനെ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി തേടുകയും അല്ലാഹുവും അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. (ലുബാബുവുത്താഞ്ചീൽ)

ഇബ്നു ആശുർ

ഈ ഇബ്നു ആശുർ പറയുന്നു: ഇവിടെ ‘അദ്ദീൻ’ എന്ന് നിർദ്ദിഷ്ടനാമമായി പറഞ്ഞത്, ദീനുൽ ഇസ്ലാമിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.

ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയം നിരോധനാർമ്മതിലുള്ളതാണ്. അതായത്, ഇസ്ലാമിനെ അനുധാവനം ചെയ്യാൻ രണ്ടെല്ലും നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല. ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാനുള്ള എല്ലാത്തരം ബലപ്രയോഗങ്ങളും നിരാകരിക്കും വിധമാണ് ഈ സുകതത്തിലെ പദ്ധത്യം. കാരണം വിശ്വാസം എന്നത് തെളിവുകളാൽ പ്രാബല്യപ്പെടുകയും ഇഷ്ടാനുസാരം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചേയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രാരംഭാദ്ദേശത്തിൽ (മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രഭാവയന്നതിന്റെ തുടക്കത്തിൽ), വിവ.) ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കാനൊരു മുർശിദക്കുള്ളാം യുദ്ധം ചെയ്തു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ഹദിസ്സിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ‘അല്ലാഹുവുവല്ലും തെ ഇലാഹില്ല’ എന്ന് പറയും വരെ ജീവാദ്ദീൻ യും ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രാരംഭാദ്ദേശത്തിൽ (മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രഭാവയന്നതിന്റെ തുടക്കത്തിൽ), വിവ.) ഇസ്ലാം സൌകരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കാനൊരു മുർശിദക്കുള്ളാം യുദ്ധം ചെയ്തു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ഹദിസ്സിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ‘അല്ലാഹുവുവല്ലും തെ ഇലാഹില്ല’ എന്ന് പറയും വരെ ജീവാദ്ദീൻ യും ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്. അവർ അപ്രകാരം പറഞ്ഞതാൽ അവരുടെ രക്തവും ധനവും

അവർ എന്നിൽ നിന്ന് പരിരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായമായ രൂപത്തിൽ മാത്രമേ അവ എനിക്ക് അനുവദനിയമാവുകയുള്ളത്.

ഈ സുക്തത്തിന്റെ അവതരണം ഏല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പായിരിക്കാൻ തരമല്ല. മകാവിജയത്തിനും അറേബുൻ നാടുകളുടെ വിമോചനത്തിനും ശേഷമാണ് ഈ സുക്തം അവതരിച്ചത് എന്നാണ് പ്രത്യുഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഒരു അധ്യായം മുഴുവൻ അവതരിക്കാൻ വർഷങ്ങൾ എടുത്തേക്കാം; മുമ്പ്, സുരതുൽ ഫാതിഹായുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നാം വ്യക്തമാക്കിയ തുപോലെ, സുരതുന്നിസാഹലെ 176-ാം സുക്തത്താണ് അവസാനം അവതരിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നീരിക്കും, വിശേഷിച്ചും. ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ സത്യനിശ്ചയികളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള വിധിയെ ഈ സുക്തം (ലാ ഇക്രാഹപിദിശിൻ) ദുർബലപ്പെടുത്തി. ഇസ്ലാമികാധിപത്യത്തിന്റെ ദിമി (സംരക്ഷിത പ്രജ) കളായി നിൽക്കാൻ അവർ സമ്മതിച്ചാൽ അത് കൊണ്ട് തുപ്തിപ്പെടുന്നമെന്നും ഈ സുക്തം സുചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകരും കർമമാതൃക അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. മകാവിജയ ശേഷം ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇസ്ലാമിലേക്ക് കടന്നുവരികയും അറേബു ബഹുദേവബാധനയിൽ നിന്ന് മുക്തമാവുകയും ചെയ്തപ്പോഴായിരുന്നു അത്. അറബിക്കും ശിക്കിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക, അവരെ ഇബ്രാഹീം മില്ലത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോവുക, കാൻ ബൈയ മുശ്രിക്കുകളുടെ മാലിന്യത്തിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധമാക്കുക, ദീനുൽ ഇസ്ലാം മിനെ ചുമലിലേറ്റാനും സംരക്ഷിക്കാനും സന്നദ്ധതയുള്ളതും, മികച്ച ഒരു സമൂഹത്തെ സജ്ജമാക്കുക തുടങ്ങിയ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ഇസ്ലാമിക ദർശനം ജനസമക്ഷം അനാവൃതമാക്കപ്പെടുകയും ഇസ്ലാമിനെ അനുയാവനം ചെയ്യുന്നതിന് തടസ്സമായി നിന്ന് അഹങ്കാരവും പുശ്രമനോഭാവവും തിരോവീക്കുകയും, നിശ്ചയം നിങ്ങളുടെ ഈ നാട്ടിൽ ഇനി താൻ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിൽ പിശാച് അനേ നിരാശനായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഹാജതുൽ വദാഹുൽ പ്രവാചകൾ അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞതുപോലെ, ശിക്കിൽ നിന്നുള്ള അറേബുയുടെ മോചനം അല്ലാഹു സാക്ഷാത്കരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴായിരുന്നു അത്. ഇതിനെ തുടർന്ന് ദീനിന്റെ പേരിലുള്ള(ഇസ്ലാമാഡ്രൂഷിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുള്ളത്) യുദ്ധം അല്ലാഹു റിപ്പോഡ്രൂഷിക്കാനുള്ള യുദ്ധം ഒരു ചെയ്യുകയും അധികാരം വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള യുദ്ധം നുമതി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അല്ലാഹു പരയുന്നു: വേദക്കാരിൽ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരും അല്ലാഹുവും അവൻ ദുതനും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമായി ശാഖാത്തവരും സത്യദിനിനെ സന്നം ദീനായി സീക്രിട്ടിക്കാത്തവരും അല്ലെങ്കിലും അവൻ ദുതനും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതും അവൻ സ്വകരണങ്ങളാൽ ജീന്തയഃ നൽകുകയും

വിനിതരായിത്തിരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ. (അത്താബ്ദി: 29)

ഈയടിസ്ഥാനത്തിൽ ലാ ഇക്രാഹ പിദിശിൻ എന സുക്തം അതിന് മുമ്പാവതരിച്ച അല്ലാഹു പ്രവാചകാ, സത്യനിശ്ചയികളോടും കപടമാരോടും സർവശക്തിയുപയോഗിച്ചു സമരം ചെയ്യുക. അവരോടു കർക്കശമായി വർത്തിക്കുക (അത്താബ്ദി: 73, അത്തഹർത്തി: 9) പോലുള്ള യുദ്ധാഹ്മാനം നൽകുന്ന സുക്തങ്ങളെ ദുർബലമാക്കുന്നു. ലാ ഇക്രാഹ പിദിശിൻ എന്നതിന് മുന്നോ ശേഷമോ അവതരിച്ച യുദ്ധകല്പനയുൾക്കൊള്ളുന്ന സുക്തങ്ങൾ മുന്ന് വിധിയിലാണ്.

1. പ്രതിരോധ യുദ്ധം നടത്താൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നവ. ഉദാഹരണം:

ബഹുബേദവാരാധകർ ഏതുവിധം ഒറ്റക്കട്ടായി നിങ്ങളോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നുവോ അനേവിധം ഒറ്റക്കട്ടായി നിന്നു നിങ്ങൾ അവരോടും യുദ്ധംചെയ്യേണം (അത്താബ്ദി: 36)

പവിത്രമാസത്തിനു പകരം പവിത്രമാസം തന്നെ. ആദരണിയതകളെല്ലാം തുല്യമായി പരിഗണിക്കും പുഡുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ ആർ നിങ്ങളെ അക്രമിക്കുന്നുവോ അനേപ്രകാരം അവരെയും അക്രമിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ദേപ്പുടനുവരായിരിക്കുന്നും. അല്ലാഹു, അവൻ പരിധികൾ ലംഘി

കാതെ സുക്ഷിക്കുന്നവരോടൊപ്പമാണെന്നതിനിടക്കുവിശി. (അൽബവബാഡി: 194)

ഈത് ഇസ്ലാം സീക്രിട്ടത്തിന് നിർബന്ധിക്കുന്ന യുദ്ധമല്ല. മുശ്രിക്കുകളുടെ അതിക്രമത്തോടുള്ള ചെറുത്തുനിൽപ്പാണ്.

2. മുശ്രിക്കുകളോടും സത്യനിശ്ചയികളോടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും എന്നാൽ പ്രത്യേകം ലക്ഷ്യം നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവ. വേദക്കാരിൽ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരും അല്ലാഹുവും അവൻ ദുതനും നിഷിദ്ധമായി ശാഖാത്തവരും സത്യദിനിനെ സ്വന്തം ദീനായി സീക്രിട്ടിക്കാത്തവരും ആയ

ആളുകളോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവർ സ്വകരണങ്ങൾ ജിന്സ്യാം നൽകുകയും വിനിത്രഹായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ. (അത്തഹബഃ:29) എന്ന സുക്തത്തിലെ ലക്ഷ്യത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടായിരിക്കാം അവ നിലകൊള്ളുന്നത്. അനേരും ‘ലാ ഇക്കാഹ ഹിദീൻ’ എന്ന സുക്തം അതിനോട് വിരുദ്ധമാവുന്നില്ല.

3. പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവ.

അല്ലോഹു പറയുന്നു:

അൻ ബവബഃ - 256 അവതീർണ്ണമായപ്പോൾ ധഹനസന്നാനങ്ങൾക്ക് പ്രവാചകൾ ഇഷ്ടമുള്ളത് തെരഞ്ഞടക്കാൻ അവസരം നൽകി. ഇന്റലാഖിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചില്ല. വേദകാർ അവരുടെ ദിനിൽ തന്നെ തുടരാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ജിന്സ്യാം നൽകുകയും ചെയ്താൽ ഇന്റലാം സ്വീകരിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിക്കുപ്പാവത്പ്പാ എന്നാണ് ഇതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന വസ്തു.

‘ഹിൽസ് ശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ദീന് അല്ലോഹുവിനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുവോളും, നിങ്ങൾ അവരോട് പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.’ (അത്തഹബഃ:193)

ദിനിൽ ബലാൽക്കാരമില്ല എന്നും അവർ ജിന്സ്യാം നൽകുന്നതുവരെ എന്നുമുള്ള സുക്തങ്ങളാൽ ഇത് ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് വ്യക്തമാവുന്നത്; ഞാൻ ജനങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആജ്ഞാഹാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ഹദ്ദീൻ ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടപോലെ. ‘ലാ ഇക്കാഹ ഹിദീൻ’ എന്ന സുക്തത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ശ്രാഹ്യമായ ആശയങ്ങളാണീവ. നമുക്ക് മുന്നുള്ള പണി തന്മാർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാനമായും രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളത്.

1. ഇബ്നു മസ്ലുദും സുബൈദമാനുബന്ധനു മുസയും പറഞ്ഞു: പ്രവാചകരേ, സത്യനിഷ്യിക്കളോടും കപട വിശ്വാസികളോടും ജിഹാദ് നടത്തുക എന്ന സുക്തം അതിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൾ അറിവിക്കുള്ള ഇന്റലാം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുക

യും അവരോട് യുദ്ധം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്റലാമാഘോഷമില്ലാതെ മറ്റാനും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ തിരുമേനിക്ക് തുപ്പത്തികരമായിരുന്നില്ല.

ഈവർ റണ്ട് പേരും നിന്റെ (ദുർബലപ്പെടുത്തിയിൽ) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത് തവസ്പരിസ്വ (വിഡി പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ പരിശീലനം നിൽക്കുന്നും അഭിപ്രായം നിർബന്ധിച്ചുകൊള്ളുക എന്നാക്കയാണ് ഈ സുക്തത്തിന്റെ ആശയം. (അതൊർജ്ജീവും വത്തൻവിരി)

തമാക്കൽ) ആയിരിക്കാം. ഇന്റലാം സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രവാചകൾ അറിവിക്കളോട് യുദ്ധം നടത്തി എന്നത് പ്രസ്തുത സുക്തം ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവന്തിന് തെളിവായുന്നയിക്കുന്നോൾ ചില പൊരുത്തക്കേടുകളുണ്ട്. കാരണം തിരുമേനി എല്ലാ നിഷ്യികളിൽ നിന്നും ജിന്സ്യാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവയെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നത് തവസ്പരിസ്വ ആണ്.

2. ‘ലാ ഇക്കാഹ ഹിദീൻ’ എന്ന സുക്തം നിയമസാധ്യതയുള്ളത് തന്നെയാണ്. പക്ഷേ അത് പൊതുവല്ല. ശാശ്വതി, വത്താദി, ഹസൻ, ദഹിഹാക് എന്നിവർ പറയുന്നു: ഇത് വേദകാർക്ക് മാത്രം പ്രത്യേകമായ നിയമമാണ്. അവർ ജിന്സ്യാം നൽകുകയും ചെയ്താൽ ഇന്റലാം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിപ്പെടാവത്പ്പാണ്. മറിച്ച്, ബിംബാരാധകരാണ് നിർബന്ധിപ്പെടുന്നത്.

ഈമാം ശാഹിലു ഇഹ അഭിപ്രായത്തോടാണ് ആഭിമുഖ്യം കാണിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: വേദകാർിൽ നിന്നും മജൂസികളിൽ നിന്നും മാത്രമേ ജിന്സ്യാം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

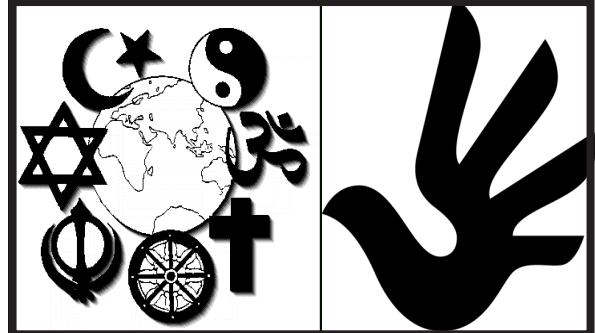
ചിലർ പറയുന്നു: ഇവിടെ ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ നിഷ്യം കൊണ്ട് അർമ്മമാക്കുന്നത്, കൊല്ലിപ്പെടുമെന്ന് യേനോടി, നിർബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഇന്റലാം സ്വീകരിച്ചയാളിലുള്ള ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിന്റെ നിഷ്യമാണ്. അല്ലോഹു പറഞ്ഞതുപോലെ: ഏരാൾ നിങ്ങൾക്ക് സലാം ചൊല്ലിയാൽ, ഐഹികനേടു കൊതിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട്, നീ വിശ്വാസിയല്ല എന്നു പറയാൻ പാടുള്ളത്പ്പാണ് (അനിസാഖ: 94)

‘ഇക്കാഹ്’ എന്ന പദത്തിന്റെ അർമ്മത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ഈ സുക്തത്തിലുള്ള നിഷ്യം നിരോധാമല്ല. കേവലം വിവരമറിയിക്കലോണ് (ഇവബാർ) എന്ന രൂപേണ അവതരിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ചിലർ പറയുന്നു: ഇവിടെ ‘അദീൻ’ എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ തഹഹിദും (എക്കാദേവതയം) ദൈവിക ശ്രദ്ധമുള്ള ദീനാംബാം. ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ നിഷ്യം നിരോധാമത്തെ കൂറിക്കുന്നു. വേദകാർിൽ പെട്ട ബന്ധിക്കുള്ള നിങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കരുത്. കാരണം അവർ ദീനിന്റെ ആളുകളാണ്. എന്നാൽ ബഹുഭേദവ വിശ്വാസികളെയും മജൂസികളെയും നിർബന്ധിച്ചുകൊള്ളുക എന്നാക്കയാണ് ഈ സുക്തത്തിന്റെ ആശയം. (അതൊർജ്ജീവും വത്തൻവിരി)

ഈ വരുത്തുകയുള്ള വിവരണത്തെ നമുക്ക് താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം സംക്ഷേപിക്കാം:

- * ‘ലാ ഇക്കാഹ ഫിദീൻ’ എന്ന സുകതം യുദ്ധത്തിൽ സുകതങ്ങൾ മുവേക ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
- * അത് ദുർബലമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വേദക്കാർക്ക് മാത്രം പ്രത്യേകമായ നിയമമാണെന്ത്. ജീസസ് നൽകുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയോളം അവരുടെ മുന്നിലുള്ള പോംവഴി.
- * ബിംബാരാധകർ മാത്രമാണ് ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടുന്ന വിഭാഗം. ഒന്നുകിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കിശ്വക അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിൽ തയ്യാറാവുക എന്നതു മാത്രമാണ് അവരുടെ മുന്നിലുള്ള പോംവഴി.
- * അറബികൾ നിരക്ഷരായ ജനതയായിരുന്നു. അവർക്ക് അവലും ബിംബാരാധകാവുന്ന രൂപ വേദഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഒന്നുകിൽ അവർ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നും.
- * ഇത് ബദികളുടെ കാര്യത്തിൽ അവതീർണ്ണമായ താന്ന്. അവർ വേദക്കാർക്ക് പെട്ടവരാണെങ്കിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടാവതല്ല.
- * വിശ്വാസം എന്നത് നിർബന്ധത്തിലും ദയാം ബലപ്രയോഗത്തിലും ദയാം വേണ്ട അനുഭവം. അത് ദുഃഖാഭ്യാസത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വതാല്പര്യ പ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ഹൃദയത്തിൽ വേരു ചുത്തുമായിരിക്കണം.
- * മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രവാചകത്രത്തിൽ അരംഭിച്ചതിൽ, യുദ്ധത്തിനുള്ള കല്പന ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മക്കയിലാണ് ഈ സുകതം അവതരിച്ചത്. പിന്നീട് ‘ആയത്തുണ്ടായി’ ഇതിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തി.
- * ഈ സുകതത്തിൽ അവതരണം, എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും അരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പായിരിക്കാൻ തരമില്ല.

റൂപക്കുകയും അധികാരം വിശാലമാക്കാനുള്ള യുദ്ധം നിലനിൽത്തുകയും ചെയ്യും.

* ബലപ്രയോഗത്തിൽ നിഷ്ഠയം നിരോധനാർമ്മതിലുള്ളതാണ്. അതായൽ, ഇസ്ലാമിനെ അനുഭാവം ചെയ്യാൻ ഒരാളെയും നിർബന്ധിക്കാനുള്ള എല്ലാതരം ബലപ്രയോഗം ആളെയും നിരാകരിക്കുന്ന വിധമാണ് ഈ സുകതത്തിലെ പദ്ധതിയാണ്. കാരണം വിശ്വാസം എന്നത് തെളിവുകളാൽ വോധുപ്പെടുകയും ഇഷ്ടാനുസാരം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചേയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്.

* ഇവിടെ ബലപ്രയോഗത്തിൽ നിഷ്ഠയം കൊണ്ട് അർദ്ധമാക്കുന്നത്, കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന ഭയനോടി, നിർബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഇസ്ലാം സീക്രിച്ചയാളിലുള്ള ബലപ്രയോഗത്തിൽ സ്വാധീനത്തിൽ നിഷ്ഠയാണ്.

‘ലാ ഇക്കാഹ ഫിദീൻ’ എന്ന സുകതത്തിന് പണ്ഡിതനാർ നൽകിയ വ്യാപ്താന്തരത്തിൽ രത്നചുഡാ രൂക്ഷമാണിത്. അതിൽ നിന്ന് ഈ സുകതഭാഗത്തിനു

‘പ്രവാചകൻ (സ) ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ അറബികളെ നിർബന്ധിക്കുകയും അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചെയ്യും; ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻമല്ലാത്ത മഹാനുകോണ്ടും തിരുമേനി തുപ്തതന്നിരുന്നില്ല’ എന്ന് നാം പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് അഞ്ചേരിയറ്റം അബൈജിലിച്ചാണ്. [പ്രവാചകൻ(സ) ശിക്ഷയും ചൊല്ലുയും ഇസ്ലാം ആദ്ദേശിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. നബി(സ) തിരുമേനി നയിച്ച യുദ്ധങ്ങളാനും അതിനുള്ളതായിരുന്നില്ല. മിച്ച് അവരോടുള്ള ശുണകാംക്ഷയാലും കാരുണ്യത്താലും അവരുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ നാശിപ്പിക്കുവാൻ പാർപ്പിന്നു പത്രിക്കി കുഴപ്പണംഞ്ഞുകയും തിരുമേനി തുപ്തതന്നിരുന്നില്ല; പാപക്കായ തോതിൽ പാർപ്പിന്നു പത്രിച്ച കുഴപ്പണംഞ്ഞുകയും തിരുമേനി അടിവേറുക്കാൻ. സമുഹത്തിൽ സുരക്ഷകൾ ദിഷ്ടിയുത്തിനിലെ അക്കമത്തെയും അനീതിരിയും തുടച്ചുനിക്കാൻ. ദീർഘകാലമായി കവർജ്ജനക്കെഴുപ്പ് സ്വാത്രം ഇന്ത്യൻ വിജേട്ടുന്നതുകൂടുകാണ്.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വോധുമാകുന്നത് മകാവിജയവും സത്യനിഷ്ഠയികളുടെ കൈകളിൽ നിന്നുള്ള അരുവുപുന്ന നാടുകളുടെ മോചനവും സാധ്യമായ ശേഷമാണ് ഈ അവതരിച്ചത് എന്നാണ്.

* നബി(സ) അറബികളെ ഇസ്ലാം സീക്രിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ ആ നിയമം റെ ചെയ്യപ്പെട്ടതാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ചിലർ അതിനെ പ്രവിശ്യാലമാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ അതിനെ മരവിപ്പിക്കുന്നു.

* ദീനിൽ കാര്യത്തിലുള്ള യുദ്ധം അല്ലാഹു

മുന്നിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കുണ്ടായ പരിഭ്രമവും പതർച്ചയും എത്രയാണെന്നത് അനുകരിച്ചില്ലമാണ്. യുവാന്തരങ്ങളുള്ള വ്യാപ്താനങ്ങളാണ് ഇതിൽ നമുക്ക് കാണാനാവുന്നത്.

ചിലർ അത് ദുർബലമാണെന്ന് (മൻസുവ്) പറയുന്നുമെന്നു ചിലർ അത് പ്രബലമാണെന്ന് (മുഹർകം) പറയുന്നു. ചിലർ ഈ സുകതത്തെ തന്നെ രൂപത്തിൽ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ ആ നിയമം റെ ചെയ്യപ്പെട്ടതാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ചിലർ അതിനെ പ്രവിശ്യാലമാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ അതിനെ മരവിപ്പിക്കുന്നു.

മലത്തെ കുറിച്ച കണക്കുകൂട്ടലുകളൊന്നും കൂടാതെ ഓരോ വ്യാപ്താതാവും തനിക്ക് ഉചിതമെന്ന് തോനിയത് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണിവിടെ.

പ്രശ്നപ്പെട്ട കവിയായ മുഹമ്മദ് ബന്നു ബഷീർ പറഞ്ഞ തെരുതെ സുന്ദരം!

قدْرُ لِرْجُلٍ كَمُنْ عَلَى زَلْقَا عَنْ غَرْبَ زَلْجَا
‘پുംബുവെക്കുന്തിന് മുൻ കാലിന്റെ സ്ഥാനം നിർബന്ധിക്കുക. വഴുകലുള്ള സമലഭത് ആരേകിലും അശ്രദ്ധമായി കയറിയാൽ അവൻ വഴുതിവീണ്ടു തന്നെ’

ചീല സന്ദേഹങ്ങൾ

വുർആനിൽ നിന്നുള്ള വണ്ണിതമായ തെളിവോ, സീകാര്യമായ നിരവധി പരമ്പരകളിലൂടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്ലേട് (മുതവാതിർ) പ്രവാചക വചനമോ, പ്രഖ്യാതമായ ഏകക്കണ്ഠാഭിപ്രായമോ (ഇജ്മാഅം) ഇല്ലാതെ വുർആനും ഒരു സുക്തതും ദുർബലമാണെന്ന് പറയുന്നത് ബുദ്ധിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ?

ഒഞ്ചെംബുമാറ്റം തമിൽ സംയോജിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ ഒരാൾ പറയുന്നു: ഈ സുക്തതും മറ്റൊരു സുക്തതെന്നും ദുർബലപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. വേറാരാൾ പറയുന്നു: പ്രസ്തുത സുക്തതും ദുർബലമാം ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാൻ ന്യായമൊന്നുമില്ല; അതിനാൽ അത് പ്രഖ്യാതം(മുഹർക്കാ) തന്നെയെന്ന്. ഒരേ സുക്തതും തന്നെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ വാദപ്രകാരം ദുർബലവും മറ്റാരു വിഭാഗത്തിന്റെ വാദപ്രകാരം പ്രഖ്യാതവുമാണും. ഇതെങ്ങനെ ബുദ്ധിക്ക് സീകാര്യമാവും?

കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നെന്നും കൈയ്യാണെങ്കിൽ, എത്ര വിഭാഗത്തിന്റെ വാദമാണ് ശരി? ആരാണിതിൽ തീർപ്പുകൾപിക്കുക? ഒരു വിഭാഗം അബുദും പിണ്ണെന്നും വരാണെങ്കിൽ (ഒരിക്കലും ഒഞ്ചെംബുമാറ്റം ശരിയാണെന്ന് ന്യായമില്ല) ആരാണ് അവരെ ശരിയില്ലെങ്ക് കൊഞ്ചെംബുമാറ്റം സമുഹംഭിന്നിപ്പിലേക്കും പിളർപ്പിലേക്കും വഴുതിയാൽ ആരാണ് അവർക്കിടയിലെ പ്രസ്തുതങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും അവരെ ഒരുമിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്യുക? വുർആനിലെ ദുർബലവും പ്രഖ്യാതമായ സുക്തങ്ങളെ ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള ഭിന്നത ഇല്ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ നടപാടിക്കുകയും ഭിന്നിപ്പിനും ചരിത്രക്കും വഴിയെന്നും ചെയ്യും; തീർച്ച.

ഇവിടെ നാം വിസ്തരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മറ്റൊന്നും കുറിയുണ്ട്. അതായത്, സുസ്ഥിര യാമാർമ്മങ്ങളും ദെഹം അടിസ്ഥാന സിഖാനങ്ങളുടെ ദെഹം കാരുതതിൽ ഒരിക്കലും നന്ദിപ്പ് (ദുർബലമാക്കൽ) സംഭവിക്കുകയില്ല. ആ നിലക്ക്, ഇല്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിലെ നായ ‘ദിനിൽ ബലാർക്കാരമില്ല’ എന്ന പ്രവ്യാപനം ഏങ്ങനെ ദുർബലമാക്കപ്പെടും?

ആളുകൾക്ക് ഇരകാസ്വാത്രത്രെയും, വിശ്വാസ സ്വാത്രത്രെയും, ചിന്താ സ്വാത്രത്രെയും, പ്രവർത്തന സ്വാത്രത്രെയും തുടങ്ങിയവ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നത് ദേശവിക ദർശനത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും സവിശേഷതയും

മാണ്. അതിലാണ് യമാർമ്മ പരീക്ഷണം കുടിക്കാള്ളുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

‘(പ്രപബുത്തിന്റെ) ആധിപത്യം ആരുടെ ഹസ്തതിലാണോ അവൻ അത്യുന്ന മഹതമുടയവനും ഉന്നതനുമാത്രെ. അവൻ സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുള്ള വന്നുമാകുന്നു. മരണവും ജീവിതവുമുണ്ടാക്കിയവൻ-നിങ്ങളിൽ ആരാണ് ഭാഗിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് പരിക്ഷിക്കാൻ. അവൻ അജയുന്നാകുന്നു. ഏറെ മാപ്പരുളുന്ന വന്നുമാകുന്നു’. (അഞ്ചു മുൻകൾ: 1,2),

നാം അവനു വഴി കാട്ടിക്കാടുത്തു. നഡിയുള്ളവനാകാം, നഡി കെട്ടവനുമാകാം. (അഞ്ചു മുൻകൾ: 3)

അല്ലാഹു ഒരാളെയും ഇസ്ലാം സീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല; അവൻ വേദക്കാരിൽ പെട്ടവനോ വേദം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സമൂഹത്തിൽ പെട്ടവനോ ആയിക്കാള്ളുടെടട. വേദഗ്രന്ഥമില്ലാത്തവരും കഴുതയെ പോലെ വേദഗ്രന്ഥം ചുമക്കുന്നവരും തമിലെൽ അന്തരം!

യുദ്ധം ഇസ്ലാം സീകരിക്കാനുള്ള വലപ്രയോഗമല്ല
പ്രവാചകൻ (സ) ഇസ്ലാം സീകരിക്കാൻ അരം ബിക്കലെ നിർബന്ധിക്കുകയും അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുകയും?

ചെയ്തു: ഇസ്ലാം സീകരണമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും തിരുമെനി തുപ്പതനായിരുന്നില്ല എന്ന് നാം പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് അങ്ങെയറ്റം അബുദും ചരിത്രക്കാണ്. (പ്രവാചകൻ (സ) ഒരിക്കലും ഒരാളെയും ഇസ്ലാം ആശ്രൂഷിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല.) നബി (സ) തിരുമെനി നയിച്ച യുദ്ധങ്ങളുണ്ടും അതിനിള്ളുത്തായിരുന്നില്ല മിച്ച് അവരോടുള്ള ഗുണകാംക്ഷയാലും കാരുണ്യത്താലും മായിരുന്നു അവ; അവരുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ നാശത്തിൽ നിന്ന് ശുശ്വരകിച്ചെടുക്കാൻ; വ്യാപകമായ തോതിൽ പടർന്നു പതലിച്ചു കുഴപ്പങ്ങളുടെയും തിനക്കളുടെയും അടിവേറരുക്കാൻ. സമൂഹത്തിന്റെ സുരക്ഷകൾ ഭീഷണിയും തുടർത്തിയ അക്രമത്തെയും അനീതിയെയും തുടച്ചുനിക്കാൻ. ദിർഘകാലമായി കവർബന്ധുക്കപ്പെട്ട സ്വാത്രത്രെയും ജനങ്ങൾക്ക് വീണേടുത്തുകൊടുക്കാൻ. അവരിലെ ശക്തൻ ദുർബലവനെ തിന്നുകയും ധനക്കാർ ദിവ്യദാനം അടിമയാക്കുകയുമായിരുന്നു. ജഞ്ചപറ്റുമ്പുന്നു

അബീത്വാലിംഗ്(ഒ) നജ്ഞാൾ ദ ഭർബാറിൽ വെച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ:

‘പ്രഭോ! ജാഹിലിയുത്തിരെ വക്താക്കളായിരുന്നു അങ്ങൻ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും ശവം ഭക്ഷിക്കുകയും മേച്ചവുത്തികളിലേർപ്പട്ടകയും കുടുംബവസ്യങ്ങൾ വിചേദിക്കുകയും അയൽവാസികളെ ഭ്രാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു. അങ്ങളിലെ ശക്തൻ ദുർബലനെ തിനുകയും ചെയ്തിരുന്നു’.

വുർആനിൽ നിന്നുള്ള വണിക്കിന്മായ തെളിവോ, സ്വീകാര്യമായ നിരവധി പരമാക്രമിയുടെ ഉദ്ദീഷ്ടം
(മുത്തവാതിരി) [പ്രവാചക വചനമോ, പ്രഖ്യാത ഏകക്കണ്ഠാഭിപ്രായമോ (ഇജ്മാഅം) ഇല്ലാതെ അൽ ബവാഃ:
- 256 എം സുക്രമം ദുർബലമാണെന്ന് പറയുന്നത് ബുധിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ?

അ കാലാലട്ടത്തിൽ സമുഹത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വന്വാദങ്ങളോട് ഭിന്നമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വ്യക്തിപരമായ കാര്യത്തിൽ പോലും അവരുടെ നേതാക്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു തീരുമാനമടുക്കാനോ, അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയോ അവരുടെ നിച്ചമായ താപ്പര്യം അളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുത്ത ഏതെങ്കിലും ദീനിൽ വിശാസിക്കാനോ പറ്റുമായിരുന്നില്ല. ഈ അവരുടെ എതിർപ്പ് നിലനിൽക്കുക ആരൈക്കില്ലോ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ചെന്നായക്കളെപ്പോലും നാണിപ്പിക്കുകയും മനുഷ്യമനസ്സുകളെ പിടിച്ചുലക്കുകയും ചെയ്യും വിധമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികാരനുപടികൾ. നജ്ഞാൾ ദ കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ ജാഞ്ചപറ്റി വന്നു അബീത്വാലിംഗ്(ഒ) അക്കാദ്യം സുചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്:

‘അങ്ങളുടെ ജനത് അങ്ങളോട് അതിക്രമം കാണിച്ചു അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നത് അവ സാനിപ്പിച്ച് ബിംബാരാധനയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാനും വ്യതികേടുകൾ ചെയ്യാനും അവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ അങ്ങളെ കരിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും കുറരമായി പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അങ്ങളെ അടിച്ചു തുക്കുകയും അങ്ങളോട് അനീതി കാണിക്കുകയും അങ്ങളുടെ ജീവിതം പ്രയാസപൂർണ്ണമാക്കുകയും അങ്ങളുടെ ഭിന്നമായ മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിന് തടസ്സം സുഖം കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ താങ്കളുടെ രാജ്യത്തെക്ക് പുറപ്പെട്ടതാണ് അങ്ങൾ. താങ്കളുടെ സാമീപ്യം അങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നു. പ്രഭോ! അങ്ങയുടെയെല്ലാക്കൾ അങ്ങൾ അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും ഇരയാക്കപ്പെടുകയില്ല എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു’. (തഹർബിഖു സീറിതി ഇബ്നിഹിം)

‘പീഡിതരും അടിച്ചുമർത്തപ്പെട്ടവരുമായ സ്ത്രീപുരുഷമാർക്കും കൂട്ടികൾക്കും വേണ്ടി നിങ്ങൾ അല്ലോഹുവിരെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പോരാടാതിരിക്കുന്നതിന് എന്നുണ്ട് ന്യായം? ആ ജനമോ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു: ‘നാമാ, മർദകരായ നിവാസികളുടെ നാട്ടിൽനിന്നു അങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കേണമെ, നിന്റെ പക്കൽനിന്നു

അങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷക്കനെ നിയോഗിച്ചുതരേണമെ, നീ അങ്ങൾക്ക് ഒരു സഹായിയെ നിയോഗിച്ചുതരേണമെ’ (അനീസാഅം:75)

ഈ സുക്തം ജാഹിലി സമുഹത്തിൽ നടമാടിയിരുന്ന അക്രമത്തെയും അനീതിയെയും അറേബുൻ നാടുകളിൽ അടിച്ചുമർത്തപ്പെട്ടവർ അനുഭവിച്ച പീഡനത്തെയും കുറിച്ച വ്യക്തവും സുക്ഷ്മവുമായ ഒരു രേഖാചിത്രം നമുക്ക് നൽകുന്നു.

യുദ്ധം അക്രമത്തിനും അനീതിക്കും തടയിടാൻ

അവി(സ) വുരേഖികളോടും അവരുടെ സവൃക്ഷപിക്കുയായ ജുതക്കമാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ബിംബാരാധകൾ എന്നിവരോടും റണ്ടാക്കണ്ഠത്തിൽ എറ്റവും അവരുടെ അതിരുകൾ അതിലാംലിക്കാതിരിക്കാനും അനീതിയും അക്രമങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുവാനും പീഡനത്തിൽ നിന്ന് ആളുകളെ മോചിപ്പിക്കുവാനും അവരെ സ്വാത്രത്യേരീയയും അന്തരം അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുവാനും, ഓരോ മനുഷ്യനും നിർഭയത്വം ആസവിക്കുവാനും ചിന്താ കർമ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുവാനുമായിരുന്നു. ദൈവിക മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സായുധപോരാട്ടത്തിൽ ലക്ഷ്യപൂരിച്ച അത് തന്നെയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

‘ആർക്കെതിരിൽ യുദ്ധം നടത്തപ്പെടുന്നുവോ, അവർക്ക് അനുമതി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എത്രുകൊണ്ടൊന്താൽ അവർ മർദിതരാകുന്നു. അല്ലാഹു അവരെ സഹായിക്കുവാൻ തികച്ചും കഴിവുറവൻ തന്നെ. സന്തം വിടുകളിൽനിന്ന് അന്യായമായി അടിച്ചുറതാക്കപ്പെട്ടവരാണവർ. അങ്ങളുടെ റിം അല്ലാഹുവാകുന്നു എന്നു പ്രബ്രാപിച്ചതു മാത്രമാകുന്നു അവരുടെ കുറ്റം. അല്ലാഹു ജനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ മറ്റാരു വിഭാഗത്തെ കൊണ്ടു തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിരെ നാമം ധാരാളമായി സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന മംഞ്ഞും ചർച്ചികളും പ്രാർമ്മനാലയങ്ങളും പള്ളികളും തകർക്കപ്പെടുവാക്കുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്നവരെ അവൻ സഹായിക്കുകതനെ ചെയ്യും. അല്ലാഹു അതിശക്തനും പ്രതാപിയുമെല്ലാ’. (അൽ ഹജ്ജ്: 39,40)

‘അല്ലാഹു ചില ജനങ്ങളെ മറുചില ജനങ്ങളാൽ പ്രതിരോധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂലോകം അനേക താരുമാരുകുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു ലോകരോക വളരെ ഒപ്പാരുമുള്ളവനുകാക്കാൻ (അവരുടെ നാശം തടയുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിരെ നാമം ധാരാളമായി സ്മരിക്കപ്പെടുന്ന മംഞ്ഞും ചർച്ചികളും പ്രാർമ്മനാലയങ്ങളും പള്ളികളും തകർക്കപ്പെടുവാക്കുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുകതനെ ചെയ്യും. അല്ലാഹു അതിശക്തനും പ്രതാപിയുമെല്ലാ’.

‘പിത്തന്ന ശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ദീനിൽ അല്ലാഹുവിനൊന്തിരിക്കുന്നും നിങ്ങൾ അവരെ

► ഭാഗം 59-ാം പേജിൽ

ട് പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഈനി അവർ വിരമിക്കുന്നു വെക്കിലോ, മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക, അക്രമികളോട് പ്ലാറ്റ് ആരോടും കയ്യേറ്റും പാടില്ല'. (അൽ ബവറ: 193)

അതിനാൽ നമ്മി(സ) ജനങ്ങൾ ഇന്റലാം സി കരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചുവെന്ന വാദം വൃഥാനും വചനങ്ങൾക്കും ഇന്റലാമിന്റെ പ്രകൃതിക്കു തന്നെയും വിരുദ്ധമാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് സത്യസന്ദേശം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക, അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പോൻ ആഹാരം ചെയ്യുക, അനുസരണശൈലിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ദേവവിപ്രീതിയെയും സ്വാർഗ്ഗത്തെയും കുറിച്ച് സുവിശേഷമരിയിക്കുക, ധിക്കാരികളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഭൂരഥപര്യവസാനത്തെയും നരകഗ്രിക്കച്ചയെയും കുറിച്ച് മുന്നനിയിപ്പ് നൽകുക തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു പ്രവാചകരെ ഭൂത്യം.

അതുപോലെ, ജനങ്ങൾ ഭീതിയിലാഴ്ത്തുകയും ഇന്റലാമാഗ്രേഷൻതിനും അല്ലാഹുവിന്റെ പാർടിയിൽ അണിനിരക്കുന്നതിനും വിശ്വാസം സൃഷ്ടിച്ച പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തച്ചുതകർക്കുകയും നിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതും തിരുമേനിയുടെ ഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാനും ഇന്റലാമിൽ പ്രവേശിക്കാനും ആരക്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെക്കിൽ അതിന് അനുയോജ്യമായ നിർഭയാന്തരിക്ഷവും തുറന്നിട വാതായനങ്ങളും ഉണ്ടാവണം. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തകയുകയോ അതിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ശക്തികളെ നിഷ്കരാസനം ചെയ്യുക എന്നതും പ്രവാചകദാത്യമായിരുന്നു.

പ്രവാചകരെ പോരാട്ടം അക്രമികളോട്

പ്രവാചകൻ പൊതുജനങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇൻഡിଆ മരിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിനുമുന്തിൽ ആയുധമേന്തി തകസ്സം സൃഷ്ടിക്കാതെ, യുദ്ധരംഗത്ത് നിന്ന് അക്കൻ നിന്നിരുന്ന ഗോത്രങ്ങളോട് പ്രവാചകൻ ഏറ്റുമുടിയിട്ടില്ല. നെന്തിക്കത്തെ കാറ്റിൽ പറത്തി, ഭൂമിയിൽ അക്രമം അഴിച്ചുവിടുകയും ഗർബ് നടക്കുകയും സേചക്കായിപ്പാതികളായി വാഴുകയും ചെയ്തത് പെപ്പാച്ചിക ശക്തികളെയും അവരുടെ കുടാളികളെയുമാണ് പ്രവാചകൻ സാധ്യമായി നേരിട്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ ഉത്തിക്കെടുത്താൻ കച്ചേരക്കിയിരിക്കുകയും അഹകാരത്തിന്റെ വസ്ത്രമണിക്കണ്ണ് സർവായുധ വിഭ്യഷിതരായി മദ്ദീനയിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നമ്മിയും സഹാവികളും ധീരോദാതമായ സ്വികരണമാണവർക്ക് നൽകിയത്. ഒട്ടും അമാനം കാണിക്കാതെ അവർക്ക് ആതിമ്യമരുളി. അംഗീഖിപ്പനു കുർഖിസ്യു പാടിയതുപോലെ:

نَرَلْتُمْ مِنْزِلَ الْأَضْيَافِ مِنْاً فَعَجَلْنَا الْقَرَى أَنْ تَشْتَمُونَا
فَرَبِّنَاكُمْ، فَعَجَلْنَا قَرَّاْكُمْ، قُبَّلَ الصَّبْحِ مَرْدَاهَ طَحُونَا

വിളംബം കൂടാതെ ഞങ്ങൾ വിരുന്നുടി വിട്ടു യുദ്ധകളെ തിരുത്തിരിക്കുമതിമിക്കളെ. വിഭാതത്തിന്തെപാം മുന്പാ വിഭവസമുഖമായ വിരുന്നു സൽക്കാരം ഞങ്ങൾ പൊടിപൊടിച്ചു.

വിഭാ: സി. ടി. അബ്ദുൾ

(തീർന്മാല)